

[Villemoes.]

Omsætning undtog de første 100 Kr. Det kunde der ikke ske noget galt ved. Naar den højtærede Minister nævnte udenlandske Aktier paa smaa Beløb, er de jo i Regelen samlet i store Bundter; det er ikke et enkelt Aktiebrev, der omsættes hver Gang. Men det, jeg talte om, var smaa Omsætninger, f. Eks. af Aktier i et Forsamlingshus el. lign. paa 25 Kr., hvor man glemmer denne Afgift, og det, jeg ønsker, er, at man saa vidt gørligt lovgiver saaledes, at Borgerne kan overholde de vedtagne Love. Jeg tror slet ikke, at Loven overtrædes forsættigt, hvad jeg ogsaa tidligere har sagt. Men foreløbig maa jeg altsaa slaa mig til Taals med, at der ikke er noget at gøre ved Sagen i denne Omgang.

Stein: Jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke har kunnet imødekomme min Henstilling. Denne Henstilling var i Virkeligheden af subsidær Karakter og skyldtes kun den Omstændighed, at jeg var klar over, at jeg ikke i dette Øjeblik kunde trænge igennem med et Forslag om en positiv Ændring. Jeg beklager det, for efter min Mening handler vi forkert i dette Tilfælde. Forholdet er det, at man ud fra en rent teoretisk Betragtning fastholder Bestemmelser, der er direkte skadelige. Man tror ad denne Vej at kunne dæmpe op for en Spekulation. Det beror paa et Fejl-syn. Naar der skal dæmnes op, maa det ske ad anden Vej, men det skal jeg slet ikke fortabe mig i. Det, man opnaar, er, at man ved en Bestemmelse som denne, sammenlagt med den Bestemmelse, der er truffet angaaende Beskatningen af Realisationsindtægten af Aktier, hemmer et naturligt Udbud og derigennem bevirker, at der ikke kan ske en naturlig — og ikke blot en naturlig, men ogsaa højst ønskelig — Regulering af Aktiekurserne. Og det er noget, der i det lange Løb vil kunne komme til at give meget stærkt Bagslag. Det er det, jeg gerne vil sige til den højtærede Finansminister. Jeg haaber saa, at man ad anden Vej vil kunne regulere dette Forhold; det Spørgsmaal vil komme til at foreligge, naar den højtærede Finansminister skal forelægge for Rigsdagen sit Forslag vedrørende netop det Aktieforhold, som jeg omtalte før.

Finansministeren (Alsing Andersen): Der er forskellige Meninger om, hvor stor Skade der øves ved den Lov, der her er Tale om. Jeg er ikke i Tvivl om, at den hemmer den Omsætning, der ellers vilde kunne være Tale om, men det var jo ogsaa i sin Tid

Meningen med Loven. Om der saa øves nogen Skade, som virkelig gaar ud over Erhvervslivet, det stiller jeg mig lidt tvivlende over for. At den skader selve dem, der har det Erhverv at omsætte Papirerne, er ligetil, men der er, som jeg sagde ved første Behandling, i alle mulige andre Erhverv Begrænsninger og Reguleringer, som man maa tage med i denne Tid, og da der indtil dette Øjeblik ikke er fremsat noget Forslag, hvorved man kan give Albuerum for det, man kalder den normale Handel, uden samtidig at give Spekulationen en Chance, som ingen ønsker den skal have, har jeg ikke ment paa nærværende Tidspunkt at kunne imødekomme det ærede Medlems Henstilling.

Stein: Det, der interesserer mig i dette Forhold, er ikke i første Række Omsætningen; det er slet ikke, om man rammer et Erhverv, i dette Tilfælde altsaa Fondsbørsen og hele den Finansverden, der har med Omsætningen af Papirer at gøre. Det, der interesserer mig i denne Forbindelse, er det Bagslag, der kan komme den Dag, Bøtten bliver vendt og man saa har et Aktieniveau, der ligger alt for højt, i Stedet for at man paa en jævn og naturlig Maade kunde have reguleret Aktiemarkedet nedad. Sker det andet, er det først Skaden sker. Det er ikke i dette Øjeblik.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gældsbegrænsningsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 21).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Da min Kollega Indenrigsministeren paa Grund af Sygdom ikke kan være til Stede, skal jeg paa hans Vegne anbefale det Lovforslag, der her er til Behandling. Den gældende Lov om Gældsbe-grænsning udløber med Udgangen af denne Maaned, og da man maa erkende, at de Forhold, som har begrundet Lovens Gennemførelse i sin Tid, fremdeles er til Stede, foreslaas det ved dette lille Forslag,